

[Kristen Amby.]

har hørt før adskillige Gange, at det er ret ligegyldigt, hvad enten Rentens Højde fastslaaes i Rentefoden paa Laanedokumentet eller fastsættes under Hensyn til Kursen. Dertil svarer jeg: Nej, det er ikke ligegyldigt, for hvis man har taget et Kurstab paa maaske op til 25—30—35 pCt., som det tit har været Tilfældet ved de yderligstaaende Prioriteter, saa er det et Tab, og tænker man sig en ændret Pengepolitik gennemført, hvorved Renteniveauet vilde falde, saa kan man ganske vist foretage en Omprioritering fra 5 pCt. ned til 4½, men man har haft et meget stort Kurstab, som man ikke kan faa godtgjort.

I det hele taget er det nødvendigt i dansk Finanspolitik over for Byggeriet — (Afbrydelse) . . . ja, men det er en meget vigtig Ting, ærede Medlemmer —, at man med Hensyn til den Prioritering, der ligger ud over offentlige Midler, faar anderledes Forhold, end man har. Om det er muligt at skabe et Institut for kortfristede Laan, ved jeg ikke — det vilde jeg tro, det var —, men saadan som det nu ligger, svømmer det ganske og aldeles. Byggeriet er saa fuldkommen afhængigt af, hvordan Pengeforholdene ligger med Hensyn til de yderste Prioriteter, og det er for spinkel en Traad at hænge Byggeriet op i.

Jeg har allerede nævnt, hvilke Ændringsforslag jeg anbefaler at stemme for. Yderligere vil jeg allerede nu henstille til mine Meningsfæller ved tredie Behandling at stemme for Lovforslaget; selv om Lovforslaget ikke indeholder det, som vi mener, det burde indeholde — vi mener, det burde indeholde adskilligt mere, end det indeholder —, saa indeholder det en Del af et Princip, som vi er enige i, og endelig er der taget Hensyn til vore Synspunkter i Ændringerne baade det ene og andet Sted.

Valdemar Sørensen: De ærede Medlemmer vil maaske erindre, at ved Lovforslagets første Behandling samlede jeg mine Betragtninger i det Synspunkt, at ved Siden af det principielle Formaal at skaffe billige Boliger til børnerige Familier maatte jeg ogsaa lægge megen Vægt paa de to andre Forhold, den højtærede Indenrigsminister omtalte ved Forelæggelsen: Hensynet til de almindelige Boligforhold og Hensynet til Beskæftigelsen. Det vil da være naturligt, at jeg her ved anden Behandling samler mine Bemærkninger om de Afsnit i Ændringsforslagene, der peger i Retning af de Betragtninger, som jeg lagde til Grund for mine første Udtalelser.

Jeg vil da først sige, at jeg er meget taknemmelig for Ændringsforslag Nr. 3, som gaar ud paa, at man kan bruge i det første Aar ogsaa Halvdelen af de for næste Aar stipulerede Beløb til Byggeriet. Det vil sige, at Bevillingen paa de 10 Mill. Kr. til det private Byggeri i Hovedstaden og Købstæderne, hovedsagelig det almindelige Etagebyggeri, kan forhøjes med 50 pCt., saaledes at der bliver 15 Mill. Kr. til Raadighed. Det vil sige, at i Stedet for de 2 000—2 400 Lejligheder, vi kunde bygge med det oprindelige Beløb, vil man kunne komme op paa en 3 000 à 3 600 Lejligheder — et allerede ret væsentligt Fremskridt.

Jeg haaber og tror, at denne Bestemmelse vil komme til Anvendelse, for jeg kan stadig ikke se andet, end at de Rammer af økonomisk Art, inden for hvilke denne Lovgivning bevæger sig, er saa snævre, at der nødvendigvis maa blive Brug for den. Dertil føjer sig saa Ændringsforslaget om Laanegaranti til det mindre Privatbyggeri, Byggeriet af 4-Familie-Huse, Parcelhuse eller Rækkehuse — et nyt Kapitel, hvis Indsættelse i Lovforslaget jeg naturligvis ud fra mine Synspunkter hilser med Glæde. De 5 Mill. Kr., der er afsat som Laanegaranti her, betyder, at man i Løbet af det Aar, der er Tale om, vil kunne faa Laanegaranti til Opførelse af ca. 1 500 Lejligheder. Det vil sige, at rundt regnet vil disse to Bestemmelser, Bestemmelsen i Ændringsforslag Nr. 3 og det nye Kapitel om Laanegaranti til det mindre Byggeri, muliggøre en Forøgelse af Byggeriet med op imod 3 000 Lejligheder. Beboelsesmæssigt og beskæftigelsesmæssigt lægger jeg megen Vægt paa disse Bestemmelser, og jeg maa sige, at jeg i og for sig ogsaa sympatiserer med de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde gældende med Hensyn til Skattehenstand for det almindelige Byggeri. Det kan jo nemlig ikke nægtes, at naar der nu gives Laanegaranti til det mindre Byggeri, og dette saaledes kan finde Sted i alle Kommuner ude i Landet og i de mindre Byer, bliver det ligesom understreget, at der mangler en Støtte til det almindelige private Byggeri i Hovedstaden og i de større Byer, det Byggeri, som i Virkeligheden har leveret og skal levere Hovedparten af de Boliger, der er Behov for, og skal levere dem paa et Tidspunkt, hvor man i Virkeligheden er ude af Stand til at bygge til de Priser, som den almindelige Befolkning kan betale.

Men naar jeg ikke har kunnet gaa ind paa de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Kristen Amby gjorde sig til Tals-